

PETITES NACIONS, ESTATS VIABLES

El retorn d'allò nacional reprimat

Joan Ramon Resina



En paraules de Joan Ramon Resina, queden lluny els temps en què Occident presumia de fronteres inqüestionables que separaven països homogenis i sense resistències culturals internes. Qualsevol nacionalisme que no comptés amb el seu corresponent Estat-nació semblava destinat a extingir-se. Amb el temps, però, s'ha demostrat que segueixen sent necessaris grans esforços per contenir-los, i no només no han desaparegut sinó que, en molts casos, s'han anat enfortint. En aquest sentit, segons l'autor, la presència de noves identitats que desafien la pretesa homogeneïtat, arribades amb les diverses onades de migracions, no han fet més que tensar encara més la corda. La pluralitat d'identitats en convivència dins d'un mateix país és aquí per quedar-se.

Aquest article forma part del número 38 de la revista IDEES, "Petites nations, états viables", publicat en format paper en l'edició de setembre/desembre de 2013.

[Descarrega l'article en PDF](#)

Joan Ramon Resina

Joan Ramon Resina és historiador, assagista i crític. Doctor per la Universitat d'Stanford (1986), després d'una etapa com a professor associat al departament d'estudis hispànics a la Northwestern University d'Illinois i a la Universitat de Nova York, durant el període 1997-2006 va ser professor d'estudis romànics i de literatura comparada a la Universitat de Cornell de Nova York. Actualment és el cap del Programa d'Estudis Ibèrics de la Universitat de Stanford, una iniciativa interdisciplinària que busca promoure el coneixement de les diverses cultures de la península Ibèrica. Interessat pels estudis culturals, la literatura catalana i europea i la literatura i la cultura urbanes, és autor, entre altres títols, de *La vocació de modernitat de Barcelona. Auge i declivi d'una imatge urbana* (2008); *Del hispanismo a los estudios ibéricos. Una propuesta federativa para el ámbito cultural* (2009), i *Josep Pla. Seeing the World in the Form of Articles* (2017). Arran de la intensificació del conflicte entre l'independentisme català i l'Estat espanyol, ha centrat les seves últimes publicacions en l'àmbit del nacionalisme, tant a l'estatal com al perifèric, i en la lluita per l'hegemonia del discurs polític, la democràcia i el poder. Entre el 1998 i el 2004 va dirigir la revista de pensament Diacrítics. L'any 2020 va rebre la Creu de Sant Jordi.